

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดให้การประกอบธุรกิจ
การให้เช่าซื้อและการให้เช่าแบบลีสซิงรถยนต์และรถจักรยานยนต์
อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติ
ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑
พ.ศ. ๒๕๖๘

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจการให้เช่าซื้อและการให้เช่าแบบลีสซิงรถยนต์
และรถจักรยานยนต์เป็นกิจการที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕
แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจ
การให้เช่าซื้อและการให้เช่าแบบลีสซิงรถยนต์และรถจักรยานยนต์อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติ
ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๖๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“การให้เช่าซื้อ” หมายความว่า การให้เช่าซื้อตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อเป็นรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์

“การให้เช่าแบบลีสซิ่ง” หมายความว่า การให้เช่ารถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ในลักษณะที่เป็นสัญญาเช่าที่ทำให้เกิดการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดที่ผู้เป็นเจ้าของพึงได้รับจากสินทรัพย์ให้แก่ผู้เช่า โดยผู้ให้เช่าจัดการรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามความประสงค์ของผู้เช่าเพื่อให้ผู้เช่าได้ใช้ประโยชน์ในรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์นั้น ทั้งนี้ ผู้เช่าจะบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเพียงฝ่ายเดียวไม่ได้ และเมื่อสิ้นสุดสัญญาเช่า สิทธิในการซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่เช่าขึ้นอยู่กับข้อตกลงของผู้ให้เช่าและผู้เช่า โดยในการทำสัญญาต้องมีเนื้อหาสอดคล้องกับลักษณะของสัญญาเช่าเงินทุนตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินว่าด้วยสัญญาเช่าด้วย

“รถยนต์” หมายความว่า รถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ซึ่งประกอบธุรกิจการให้เช่าซื้อหรือประกอบธุรกิจการให้เช่าแบบลีสซิ่งรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์เป็นทางค้าปกติ

“ผู้มีอำนาจในการจัดการ” หมายความว่า

(๑) ผู้จัดการ รองผู้จัดการ กรรมการที่เป็นผู้บริหาร หรือหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้ประกอบธุรกิจแล้วแต่กรณี หรือผู้ซึ่งมีตำแหน่งเทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๒) บุคคลซึ่งผู้ประกอบธุรกิจทำสัญญาให้มีอำนาจในการบริหารงานทั้งหมดหรือบางส่วน หรือ

(๓) บุคคลซึ่งตามพฤติการณ์มีอำนาจควบคุมหรือครอบงำผู้จัดการ กรรมการ หรือหุ้นส่วนผู้จัดการ หรือการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจ ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของตนในการกำหนดนโยบายหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ พระราชกฤษฎีกานี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) สถาบันการเงินและสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๒) สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์

(๓) ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมิใช่นิติบุคคล

(๔) นิติบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕ ประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ออกตามพระราชกฤษฎีกานี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑
การกำกับผู้ประกอบการธุรกิจ

มาตรา ๗ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจประกาศข้อมูลในเรื่องอัตราดอกเบี้ยและค่าบริการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรียกชื่อเป็นอย่างอื่น รวมทั้งข้อมูลอื่นใดเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจนั้นไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานของผู้ประกอบการธุรกิจ และในสื่อใด ๆ เพื่อให้ประชาชนและลูกค้าซึ่งมาติดต่อหรือใช้บริการทราบข้อมูลดังกล่าว และให้รายงานข้อมูลดังกล่าวต่อธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภค ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจถือปฏิบัติในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การทำนิติกรรมหรือสัญญากับลูกค้าในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีทุนทรัพย์หรือมูลค่าตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ไม่ว่าจะ เป็นในเนื้อหาสาระ วิธีการคำนวณผลประโยชน์ หรือแบบสัญญา

(๒) ข้อที่ต้องปฏิบัติหากนิติกรรมหรือสัญญาที่ทำขึ้นนั้นให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการธุรกิจที่จะเปลี่ยนแปลงสัญญาได้ฝ่ายเดียว

(๓) การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจ

(๔) การดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการให้สินเชื่อหรือการให้เช่าแบบลีสซิง

มาตรา ๙ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแจ้งและแสดงวิธีการและรายละเอียดในการคำนวณอัตราค่าบริการรายปีให้ประชาชนและลูกค้าทราบ

อัตราค่าบริการรายปีตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นที่ผู้ประกอบการธุรกิจเรียกเก็บจากลูกค้าต่อปีในการให้สินเชื่อหรือการให้เช่าแบบลีสซิง ซึ่งรวมถึงดอกเบี้ยและค่าบริการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรียกชื่อเป็นอย่างอื่น

ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจประกาศกำหนดวิธีการคำนวณอัตราค่าบริการรายปีให้ผู้ประกอบการธุรกิจถือปฏิบัติได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจถือปฏิบัติในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ดอกเบี้ยที่อาจเรียกได้

(๒) ค่าบริการที่อาจเรียกได้

(๓) เงินมัดจำที่อาจเรียกได้

(๔) หลักประกันเป็นทรัพย์สินที่อาจเรียกได้

(๕) ผลประโยชน์ที่อาจเรียกได้จากการทำธุรกรรม

(๖) เบี้ยปรับที่อาจเรียกได้

บรรดาเงิน ทรัพย์สิน หรือสิ่งอื่นที่อาจคิดคำนวณได้เป็นเงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจ พนักงานหรือลูกจ้างของผู้ประกอบการธุรกิจนั้นได้รับเนื่องจากการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ ให้ถือว่าเป็นดอกเบี้ยหรือค่าบริการ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ค่าบริการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตาม (๒) มิให้ถือว่าเป็นดอกเบี้ยที่ผู้ประกอบการธุรกิจอาจเรียกได้ตาม (๑)

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดตามประเภทของธุรกิจ ลูกค้า สัญญา หรือกิจการที่ผู้ประกอบการธุรกิจอาจเรียก หรือกำหนดวิธีการคำนวณและระยะเวลาการจ่ายหรือเรียกเก็บก็ได้

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการให้สินเชื่อหรือการให้เช่าแบบลีสซิ่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจถือปฏิบัติเพิ่มเติมได้

ประกาศตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดตามประเภทของธุรกิจ ลูกค้า หรือสัญญาก็ได้

มาตรา ๑๒ ผู้ประกอบการธุรกิจจะใช้บริการจากบุคคลภายนอกในการประกอบธุรกิจก็ได้ ในการนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การใช้บริการจากบุคคลภายนอกด้วยก็ได้

มาตรา ๑๓ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดทำบัญชีเพื่อแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดโดยสถาบันวิชาชีพที่หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๑๔ ธนาคารแห่งประเทศไทยอาจกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจส่งการเงิน รายงาน หรือข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจไม่ว่าในรูปสื่อใด ๆ หรือแสดงเอกสารใดตามระยะเวลาหรือเป็นครั้งคราวตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด รวมทั้งให้ชี้แจงเพื่ออธิบายหรือขยายความรายงานหรือข้อมูลหรือเอกสารนั้นด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

ธนาคารแห่งประเทศไทยอาจมีคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจัดให้กรรมการ หุ่นส่วน พนักงาน ลูกจ้าง ผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบการธุรกิจ หรือผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ มาให้ถ้อยคำ แสดงข้อมูล บัญชี เอกสารและหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบการธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

ผู้ประกอบการธุรกิจต้องทำงบการเงิน รายงาน ข้อมูล เอกสาร หรือคำชี้แจงที่ส่งหรือแสดงตามวรรคหนึ่งให้ครบถ้วนและถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบผู้ประกอบการธุรกิจของธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดเก็บข้อมูล บัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สิน ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

หมวด ๒

การตรวจสอบผู้ประกอบการธุรกิจ

มาตรา ๑๖ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทยหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้ตรวจการ เพื่อตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ประกอบธุรกิจ ตลอดจนบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบธุรกิจนั้น เป็นการทั่วไปหรือเฉพาะรายก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ตรวจการมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลใดทำหน้าที่เพื่อช่วยเหลือตนในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการได้

ให้ผู้ตรวจการรายงานการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งต่อธนาคารแห่งประเทศไทย ตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ตรวจการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้กรรมการ หุ่นส่วน ผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจ ผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจ และผู้รวบรวมหรือประมวลข้อมูลของผู้ประกอบธุรกิจ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์หรือด้วยอุปกรณ์อื่นใด มาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับกิจการสินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ประกอบธุรกิจ รวมทั้งส่งสำเนาหรือแสดงข้อมูล บัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือหลักฐานอื่น

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจเพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

(๓) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชกฤษฎีกานี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี ในการออกคำสั่งยึดหรืออายัดดังกล่าวจะต้องระบุเหตุผล ความจำเป็น และสิทธิของผู้ถูกยึดหรืออายัดนั้น

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการและบุคคลตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตรวจการต้องแสดงบัตรประจำตัวที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ออกแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวผู้ตรวจการให้เป็นไปตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ตรวจการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การแก้ไขการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจ

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้มีอำนาจในการจัดการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเตือนไปยังผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องให้ระงับการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืน หรือให้ปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกานี้

(๒) มีคำสั่งห้ามการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือให้ปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือมีพฤติกรรม อันเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมหรือเอารัดเอาเปรียบลูกค้า อันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่าง ร้ายแรง ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไขการดำเนินงาน

(๒) มีคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจระงับการดำเนินการทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว ภายในระยะเวลาที่กำหนด

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๓ ผู้ประกอบการธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ วรรคสาม มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๔ ผู้ประกอบการธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ ข้อกำหนด หรือคำสั่งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบการธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามประกาศที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจกระทำความผิดตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ถ้าการกระทำความผิดของผู้ประกอบการธุรกิจนั้นเกิดจากการสั่งการหรือ การกระทำของกรรมการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบการธุรกิจหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้ผู้ประกอบการธุรกิจนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๒๒ ถ้าการกระทำความผิดของผู้ประกอบการธุรกิจนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้มีอำนาจใน

การจัดการของผู้ประกอบธุรกิจ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจนั้น หรือในกรณี
ที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้
ผู้ประกอบธุรกิจนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๓๙ แห่งพระราชบัญญัติ
ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๘ ความผิดตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ถ้ามิได้
ฟ้องต่อศาลหรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๓๖ ภายในสองปีนับแต่วันที่ธนาคารแห่งประเทศไทย
ตรวจพบการกระทำความผิด หรือภายในห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

มาตรา ๒๙ ผู้ใดให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อผู้ตรวจการโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหาย
แก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๓๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน
พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๐ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตรวจการซึ่งปฏิบัติหน้าที่
ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบัน
การเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้ตรวจการหรือบุคคลตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง
ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๒ ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมาย
ซึ่งผู้ตรวจการได้ประทับหรือหมายไว้ที่สิ่งนั้น ๆ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๓๗
แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๓ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหาย
หรือไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ๆ อันผู้ตรวจการได้ยึดอายัด รักษาไว้ หรือสั่งให้ส่งเพื่อเป็น
พยานหลักฐานหรือเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ว่าผู้ตรวจการจะรักษาทรัพย์สินหรือเอกสารนั้น
ไว้เอง หรือสั่งให้ผู้นั้นหรือผู้อื่นส่งหรือรักษาไว้ก็ตาม ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๓๘
แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๔ ผู้ใดล่วงรู้กิจการของผู้ประกอบธุรกิจใดเนื่องจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่
ที่กำหนดในกฎหมายหรือเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลือผู้ซึ่งปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่
ที่กำหนดในกฎหมาย อันเป็นกิจการที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่
บุคคลอื่น ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน
พ.ศ. ๒๕๕๑ เว้นแต่การเปิดเผยในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) การเปิดเผยตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี
- (๒) การเปิดเผยเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชกฤษฎีกานี้

(๓) การเปิดเผยแก่ผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจนั้นหรือหน่วยงานในประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับผู้ประกอบธุรกิจนั้น

(๔) การเปิดเผยข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับผู้ประกอบธุรกิจตามข้อตกลงที่มีระหว่างกัน

(๕) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจนั้น

(๖) การเปิดเผยความลับของลูกค้าของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งถูกเปิดเผยต่อสาธารณชนแล้ว

(๗) การเปิดเผยความลับของลูกค้าของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งลูกค้าดังกล่าวให้ความยินยอมแล้ว

(๘) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๓๕ ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้ประกอบธุรกิจโดยเหตุที่เป็นผู้มีอำนาจในการจัดการ หุ้นส่วน หรือเป็นพนักงาน และเปิดเผยความลับนั้นในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในมาตรา ๑๕๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การเปิดเผยที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๓๖ ความผิดตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคน โดยอย่างน้อยต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

แพทองธาร ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่การประกอบธุรกิจการให้เช่าซื้อ และการให้เช่าแบบลีสซิงรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นธุรกิจทางการเงินประเภทหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อที่เป็นแหล่งเงินทุนสำหรับประชาชนและมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมและต่อประชาชน ผู้ใช้บริการในวงกว้าง ประกอบกับปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายควบคุมการประกอบธุรกิจดังกล่าวเป็นการเฉพาะ สมควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป็นไปอย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้